

TOR:s YTTRANDE

Beskattning av djur.

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund beretts tillfälle avgiva yttrande över en av 1953 års skatteflyktskommitté avgiven promemoria med förslag till lagstiftning rörande beskattning av djur vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt den s. k. kontantprincipen, får förbundet anföra följande.

Kommittén avser att vinna ett principiellt sett riktigare inkomstgrepp vid det kontantmässiga jordbruket genom att beståndet av djur skall behandlas såsom varor i jordbruket och inte som levande inventarier. Härigenom blir kostnad för anskaffande av djur avdragsgill driftskostnad, under det att ersättning vid försäljning av djur blir skattepliktig intäkt. Detta medför den fördelen, att den besvärliga gränsdragningen mellan icke avdragsgill nyanskaffning och avdragsgill ersättningsanskaffning samt mellan icke skattepliktig realisation och skattepliktig löpande försäljning kommer att försvinna. Vidare elimineras den nackdel, som består i att, som det anses, betydande inkomstbelopp undgår beskattning genom att inkomst vid realisation av djur i samband med upphörande av jordbruk ej betraktas som skattepliktig intäkt.

Förbundet är väl medvetet om att fördelar kan vinnas genom omläggning av beskattningen i enlighet med kommitténs förslag. Förbundet vill därför från sina

utgångspunkter inte motsätta sig ett genomförande av förslaget. Dock vill det förefalla som inte ens kommittén är så optimistisk inför förslagens verkningar på skatteunderlaget. Den nöjer sig med att konstatera att det kan förväntas, att ett genomförande av förslaget icke medför någon minskning av skatteunderlaget. De föreslagna bestämmelserna torde inte heller i praktiken bli så alldeles lätta att tillämpa. Bortsett från övergångssvårigheterna kommer det nya systemet att medföra ett rätt betydande arbete dels för de skattskyldiga att mera detaljerat redovisa djurbesättningen och utföra värden härå samt att taga ställning till användandet av begränsningsregeln, dels för beskattningsmyndigheterna att följa lagervärdena och bedöma rätten att ianspråktaga såsom lagervärde balanserade medel.

Övergången till de nya beskattningsreglerna kommer att medföra en avsevärd merbelastning för taxeringsnämnderna. Det gäller att företaga en individuell värdering av i det närmaste hela det svenska kreatursbeståndet. Kommittén föreslår, att taxeringsassistenterna på samma sätt som vid övergången till det nya systemet för värdeminskingsavdrag å döda inventarier skall engageras i detta arbete. Förbundet har i särskilt yttrande uttalat sina betänkligheter i avseende å taxeringsassistenternas möjligheter att delta i granskningsarbetet beträffande värdeminsk-

ningsavdragen. Betänkligheterna blir än större, om taxeringsassistenternas insatser skall utsträckas vida utöver vad tidigare förutsatts. Den av förbundet framförda tanken på någon form av specialtaxering hösten 1961 kommer vid sådant förhållande att framstå som särskilt befogad.

Värdeminskning å döda inventarier i jordbruk.

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund beretts tillfälle avgiva yttrande över en inom skattelagssakkunniga upprättad promemoria med förslag till bestämmelser om värdeminskningsavdrag å maskiner och andra dylika inventarier i jordbruk med kontantmässig inkomstredovisning, får förbundet anföra följande:

Förbundet kan vitsorda de av de sakkunniga påtalade olägenheter, som äro förenade med det nuvarande systemet för värdeminskningsavdrag i jordbruk med kontantmässig inkomstredovisning: ojämnheter i beskattningen, frestelser till manipulationer i syfte att eliminera de ogynnsamma verkningarna av avdragssystemet, svårigheter i tillämpningen till följd av den fortgående tekniska utvecklingen, stegrade krav på beskattningsmyndigheterna i fråga om sakkunskap och kännedom om praxis o s v. Förbundet ser därför med tillfredsställelse, att ett nytt system tillskapas, som undanröjer anmärkta och andra svårigheter. Det förslag, som de sakkunniga framlagt, synes vara ägnat att läggas till grund för lagstiftning i ämnet. Det är endast att beklaga, att beskattningsreglerna för jordbrukare fortfarande kommer att kännetecknas av dualism, i det att åtskillnad göres mellan jordbruk med kontantmässig och med bokförings-

mässig redovisning. Som en fördel med det framlagda förslaget får emellertid framhållas, att värderingen av befintliga maskiner och inventarier vid övergången till det nya systemet bygger på den metod, som gäller vid övergång till bokföringsmässig inkomstredovisning. Möjligheten för en jordbrukare med kontantmässig redovisning att övergå till bokföringsmässig redovisning underlättas härigenom.

Vad som ur taxeringsteknisk synpunkt framkallar betänkligheter är det omfattande kontrollarbete, som kommer att erfordras i samband med övergången till det nya systemet. De sakkunniga tänker sig att denna uppgift skall kunna bemästras huvudsakligen genom taxeringsassistenternas medverkan. Förbundet hyser farhågor för att biträdet från taxeringsassistenternas sida icke kommer att få åsyftad verkan. Det har visat sig, att det mött svårigheter för dessa att medhinna sina ordinarie uppgifter. Brist på kvalificerade kandidater till taxeringsassistenttjänsterna har hittills rått och kommer säkerligen att råda flera år framåt. Assistentssystemet kommer säkerligen icke att vara fullt utbyggt under år 1961, då kontrollarbetet skall sätta in. Då hjälper icke att kontrollen avses kunna utföras efter det ordinarie taxeringsarbetets avslutande. Förbundet anser, att frågan om kontrollarbetets organisation måste ägnas förnyade överväganden. Därvid bör även beaktas frågan, om taxeringsnämnderna år 1962 kan väntas bemästra uppgiften att fastställa ingångsvärden i samband med granskningen av avskrivningsplanerna. Möjligen kan frågan lösas genom någon form av specialtaxering under hösten 1961.